

τῆς οἰκογ. τῶν Βαλιστιδῶν (Balistidae) Δωδεκάν. Θάσ. Μακεδ. (Καβάλλ.) Πειρ. Συνών. γ α ι δ ο υ ρ ο ψ α ρ ο, μ ο υ ρ ο χ ο ι ρ ο ς. 2) 'Ο ἰχθύς 'Οξύνωτος ὁ κεντρῖνος (Oxynotus centrinus) τῆς οἰκογ. τῶν 'Οξυνωτιδῶν (Oxynotidae) 'Αθῆν. Μακεδ. (Καβάλλ.) Πειρ. κ.ά. —Κ. 'Ανανιάδ., Θαλασσ. 'Εγκυκλ., 2, 208 Π. Οἰκονομίδ., Καταλ. ἰχθ. 'Ελλάδ., Πρακτ. 'Ινστιτ. 'Ωκεαν. - 'Αλιευτ. 'Ερευν. 11 (1972), 432. 3) 'Ο ἰχθύς Τρίγλη ὁ ἰκτῖνος (Trigla milvus) τῆς οἰκογ. τῶν Τριγλιδῶν (Triglidae) 'Αστυπ. Κάλυμν. Κεφαλλ. Κύθν. Λειψ. Λέρ. Μεγανησ. (Κατωμέρ.) Μεγίστ. Πελοπν. ('Αγιος 'Ανδρ. 'Αργολ. Κάμπος Λακων. Λεῦκτρ. Μάν. Πυλ. Τριφυλ.) — Μ. Στεφανίδ., 'Ορολογ. δημῶδ., 20. — Λεξ. Λάουνδ. Μπριγκ. Βλαστ. 430. 4) 'Ο ἰχθύς 'Ανισότρεμος ὁ παρθενικός (Anisotremus virginalis) Κ. 'Ανανιάδ., Θαλασσ. 'Εγκυκλ. 2, 208. 5) 'Ο ἰχθύς Δακτυλόπτερος ὁ ἱπτάμενος (Dactylopterus volitans) τῆς οἰκογ. τῶν Δακτυλοπτεριδῶν (Dactylopteridae) Κάσ. 6) 'Ο ἰχθύς Χάραξ ὁ 'Οξύρρυγχος (Charax puntasso) τῆς οἰκογ. τῶν Σπαριδῶν (Sparidae), ὁ ὁποῖος φέρει, ὡς ὁ ἀγριοχοῖρος, μελανὰς ζώνας ἐπὶ τοῦ σώματος Σῦρ. — Μ. Στεφανίδ., 'Ορολογ. δημῶδ., 20. 7) 'Ιχθύς μικροῦ μεγέθους καὶ χρώματος ἐρυθροῦ, ὁ ὁποῖος διατῆται εἰς τὴν ἰλὺν τῶν ποταμῶν Μακεδ. (Βόιον Καταφύγ.) 8) Τὸ θαλάσσιον ζῷον Φώκαινα ἢ κοινὴ (Phocaena communis) τῆς οἰκογ. τῶν Φωκαινιδῶν (Phocaeidae) 'Ερεικ. Ζάκ. Κέρκ. Μαθράκ. 'Οθων. — Μ. Στεφανίδ., 'Ορολογ. δημῶδ., 20 — Λεξ. Περίδ. Βυζ. 9) Τὸ θαλάσσιον ζῷον Φώκαινα ἢ δελφίς (Phocaena delphinus) 'Ηράκλ. Κουφονήσ. Σάμ. — Λεξ. Βάιγ. Πόππλ. Αἰν. Βυζ. 'Η σημ. καὶ εἰς Σομ.

γουρουνόψειρα ἢ, Πελοπν. (Γαργαλ. Σαηδόν.) γουρ' - νόψειρα Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κοζ. Τριφυλλ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) γ' ρουνόψειρα Πελοπν. (Ξεχώρ.) Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ.) γουρ' νόψ' ρα Θεσσ. (Βαθύρρ. Μεσοχώρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. κ.ά.) γου' ουνόψει' α Σαμοθρ.

'Εκ τῶν οὖσ. γ ο υ ρ ο ὑ ν ι καὶ ψ ε ῖ ρ α.

'Η φθεῖρ ἢ διαττωμένη ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ χοίρου ἐνθ' ἄν.: Τὰ γ' ρούγια πιάουν γ' ρουνόψειρις Στερελλ. (Σπάρτ.) Τὰ γου' ούγια γ' ἔχ' ν γου' ουνόψειρις Σαμοθρ. Τήρα μὴ σὶ κολληθῇ' νι γουρ' νόψειρις Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μὴν πᾶς 'ς τὸ κουμάσι τοῦ γουρουνιοῦ, γιὰ θὰ γιομίσης γουρουνόψειρες Πελοπν. (Γαργαλ.) Εἶναι μέσ' 'ς τὸ λόζο σὰ δὴ γουρουνόψειρα Πελοπν. (Σαηδόν.) Λούφαξε ἀπὸ τὸ φόβο του σὰ τὴ γ' ρουνόψειρα Πελοπν. (Ξεχώρ.) β) Μεταφ., ἄνθρωπος ἐνοχλητικὸς Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Δεσκάτ. Κοζ.): Εἶμι μιγάλ' γουρ' νόψειρα ἢ Σταμούλ'ς Γήλοφ. Τί γουρ' νόψειρα εἶμι αὐτός! Δεσκάτ. Τί μ' κόλλ' σεις, μουρ' γουρ' νόψειρα; Βόιον.

γουρουνόψωρα ἢ, Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ.) γουρ' νόψωρα Πελοπν. (Βερεστ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὖσ. γ ο υ ρ ο ὑ ν ι καὶ ψ ὠ ρ α.

'Η δερματικὴ ἀσθένεια ψώρα τῶν χοίρων ἐνθ' ἄν.: Γιὰ τήρα τὸ γουρουνί, μωρ' καφερή, μὴν τὸ πιάση καμνιά γουρ' νόψωρα Πελοπν. (Βερεστ.)

γουρτεῦω Πόντ. ('Ιμερ. Χαλδ.)

Λέξ. ἐξ ὀνοματοποιίας ἐκ τοῦ μορ. γ ο ὑ ρ τ τοῦ ἀποδίδοντος τὸν ἥχον τὸν ὁποῖον προξενοῦν οἱ ὀδόντες τῶν

ζῳῶν, ὅταν τρώγουν ταῦτα ξηρὰν τροφήν ἐνθ' ἄν.: Τὰ ζὰ γουρτεῦ' νε τὴν φαϊστέραν (τὰ ζῳα καθαρίζουν τὴν φάτην τρώγοντα τὰ ὑπολείμματα τῶν χοίρων) 'Ιμερ. Σίτα τρώει, γουρτεῦ' τὰ δόντ' α' 'ε' (σίτα=ἐνθ) Χαλδ.

γουςγοῦ ἢ, Πόντ. ('Ινέπ.)

'Η λ. ἐξ ὀνοματοποιίας.

'Η γλαύξ.

γουςγούδα ἢ, Μακεδ. (Φλόρ.)

'Εκ τοῦ ἐπιφών. γ ο ὑ σ γ, τὸ ὁποῖον λέγει ὁ προσποιούμενος τὴν φωνὴν τοῦ χοίρου, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ο ὑ δ ι.

'Η παιδιὰ γ ο υ ρ ο ὑ ν α, τὴν ὅπ. βλ. εἰς λ. γ ο υ ρ ο ὑ ν α 10, ἐνθα καὶ συνών.

γουςγουλῶνω Πελοπν. (Τσιτάλ.)

'Αγνώστου ἐτύμου.

Καλύπτομαι, σκεπάζομαι: Γουςγουλῶσον καὶ κοιμήσον! 'Ελα νὰ γουςγουλῶσουμε, ὅσο νὰ περάσῃ ἡ βροχή.

γούσουρα ἢ, Χίος — Λεξ. Βάιγ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ. 398 γούσουρη Λεξ. Βλαστ. 398 γούσορα Λεξ. Βάιγ. γούσουρος ὁ, Σάμ. Χίος — Λεξ. Κορ., 'Ατακτ. 2, 405 Μπριγκ. Βλαστ. 398.

Τὸ Βυζαντ. γ ο ὑ σ ο υ ρ α. Οἱ τύπ. γ ο ὑ σ ο υ ρ α καὶ γ ο ὑ σ ο ρ α καὶ εἰς Σομ., ἐνθα καὶ ὁ τύπ. γ ο υ τ ὁ ρ α. 'Ο Κοραῆς, ἐνθ' ἄν., καὶ ὁ G. Meyer, Neugr. Stud. 4, 24 ἐτυμολογοῦν τὴν λ. ἐκ τοῦ 'Ιταλ. *goccia* = ἀποπληξία. Πβ. καὶ Γ. Χατζιδ., MNE 2, 289.

'Αποπληξία ἐνθ' ἄν.: Τοῦ 'ρτε γούσουρα Χίος. 'Η γούσουρα τὸν ἡῦρε αὐτόθ. Τοῦ 'ρτε γούσουρας αὐτόθ. || Φρ. Νὰ πέσ' ὁ γούσουράς σ'! (ἀρά νὰ σοῦ ἔλθῃ ἀποπληξία) Σάμ. Συνών. ἀποπληξία, γιότσα, κόλπος, νταμλὰς, σουβή.

γουςταρίζω Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Προπ. (Μαρμαρ.) γουςταρινίζω 'Αστυπ. 'ουσταρίζω Νάξ. ('Απύρανθ.) γκουσταρίζω 'Ηπ. (Λάκκα Σουλ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ ο υ σ τ ἄ ρ ω.

'Ορέγομαι, ἐπιθυμῶ, ἀρέσκομαι ἐνθ' ἄν.: 'Η γρζὰ δὲν τίς γουςταρινίζει τίς καλόγνωμες (=εἶδος ὀστράκων) 'Αστυπ. 'Ενα τσιγάρο τὸν ἐγουςτάριζα Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Μὰ 'κείνη τόσο καλὰ δὲν δὸν γουςταρινίζε 'Αστυπ. || 'Ασμ.

Γιατὶ γουςτάριζα ρακὶ διὰ νὰ πιῶ ὁ καημένος καὶ ἀπὸ τὴν παλιοπαραδιὰ βρίζομαι ζαλισμένος

Προπ. (Μαρμαρ.)

γουςτάρισμα τό, 'Αντίπαξ. Μῆλ. Νάξ. Παξ. — Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ρ. γ ο υ σ τ ἄ ρ ω.

'Η ἐπιθυμία, ἡ ὀρεξις ἐνθ' ἄν.

γουςτάρω κοιν. γουςτάρου κοιν. βορ. ἰδιωμ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) 'ουστάρω Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότ.) γουστέρω Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Βρύσ. Κονίστρ.) Κάμπ. Κάσ. γουστέρνω Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) 'Ιων. (Σμύρν.) Κρήτ. (Βιάνν.) Χίος — Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gustare* = γεύομαι, δοκιμάζω, ἐσθίω. 'Ο τύπ. γ ο υ σ τ ἄ ρ ω καὶ εἰς Σομ.

1) 'Ελέγχω τὴν γεῦσιν ποτοῦ ἢ φαγητοῦ, δοκιμάζω 'Α-
στυπ. Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότης.)—Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δη-
μητρ.: Καλέ, 'ιὰ φέρε νὰ γουστάρωμε μιὰ 'υχιά χερ'νουδάκι
(μιὰ 'υχιά = ὀλίγον, χερ'νουδάκι=χοιρινουδάκι) 'Απύρανθ.
Συνών. γ λ ω σ σ ι ά ζ ω 1, δ ο κ ι μ ά ζ ω, π ρ ο β ά ρ ω.

2) 'Ορέγομαι, ἐπιθυμῶ, ἀρέσκομαι εἰς τι κοιν.: Γουστάρω
πολὺ τὸ κρέας - τὸ ψάρι - τὰ χόρτα - τὸ κρασί κοιν. Μοῦ
γουστάρει τὸ φαῖ-τὸ κρασί-τὸ τυρὶ κοιν. Δὲ μοῦ γουστάρει
τίποτα κοιν. Δὲ γουστάρει τίποτα Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Τὰ ψά-
ρια πολὺ τὰ γουστάρω Εὐβ. (Κονίστρ.) 'Απὸ τὰ φρούτα
γουστάρω περ'σσότερο τὰ ροδάκινα Πελοπν. (Βλαχοκερ.)
Δὲ τὸ γουστάρω τὸ κρασί Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Δὲ τὸ γου-
στάρω αὐτὸ τὸ πρᾶμα Μέγαρ. Τέτοιους ἀνθρώπους δὲν τοὺς
γουστέρουν (τέτοιτοι ἄνθρωποι δὲν μοῦ ἀρέσουν) Εὐβ. (Βρύσ.)
Δὲ τότε 'ουστάρω (δὲν μοῦ ἀρέσει) Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Υπάρ-
χει ὅ,τι γουστάρει ἡ ψυχὴ σου 'Αθῆν. 'Α'ουστάρης, κό-
πιασε Νάξ. (Φιλότης.) 'Ο κύριος, ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος, νὰ
κάνῃ ὅ,τι τοῦ γουστάρει Π. Νιρβάν., 'Η ζωὴ τοῦ δρόμ.,
140. || Φρ. "Ετσι μοῦ γουστάρει (ἔτσι μοῦ ἀρέσει) σύνθηθ.
Κάνει ὅ,τι τοῦ γουστάρει σύνθηθ. Δὲ μ' γουστάρ' (δὲν μοῦ
ἀρέσει) Στερελλ. ('Υπάτ.) || 'Ασμ.

Νὰ πανδρεντῶ γουστάρησα, τὰ ἔξοδα φοοῦμαι,
γιατ' εἶν' οἱ ἀποχῆς κακέες, κ' ἐκεῖνο συλ-λοοῦμαι Κάσ.

3) Εὐχαριστοῦμαι, τέρπομαι, διασκεδάζω 'Αθῆν. Ζάκ.
Κεφαλλ. Κέρκ. Μῆλ. Παξ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακρηναν.
'Υπάτ.)—Γ. Ξενόπ., Ν. 'Εστ. 15 (1934), 18—Λεξ. Πρω.
Δημητρ.: Πᾶμε ἀπόψε 'ς τὸν καραγκιόζη νὰ γουστάρωμε
'Αθῆν. Γουστάρω νὰ τσι βλέπω νὰ παίζουνε Κέρκ. Τρώω
τὸ φαῖ λίγο λίγο, γιὰ νὰ τὸ γουστάρω αὐτόθ. Κάβοσες 'Ανε-
ράιδες ἐγουστάρανε νὰ ἀνεβοῦνε κάθε μεσημέρι Ζάκ. Κά-
θομαι ἐπ'αὐτὸ καὶ γουστάρω μὲ τὰ παιδιὰ ποὺ παίζουνε
Μῆλ. Πάον 'ς τοῦ χορὸ νὰ γουστάρουν 'Υπάτ. Τ' αἰ-Θοδώρου
τὸ Σάββατο φέρουνε βέργες, κλήματα, τίς ἀνάβουνε καὶ
γουστάρουνε Κύνθ. 'Αρεδαῖτε νὰ γουστάρετε μιὰ δελφινάρα
ποὺ τρέχει μπροστὰ 'ς τὸ καῖκι 'Ερεικ. Δὲν τοῦ τό 'πα 'ς τ'
ἀλήθεια τοῦ παππάκη σου. "Ετσι γιὰ νὰ τὸν γουστάρω
(παππάκης=πατέρας) Γ. Ξενόπ., ἐνθ' ἄν.

γουστέβελος ἐπίθ. 'Ιθάκ. 'ουστέβελος Νάξ. ('Απύρανθ.)
'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gustevole*=εὐχάριστος εἰς τὴν γεῦσιν.

1) Εὐχάριστος, διασκεδαστικὸς 'Ιθάκ.: Εἶναι γουστέβελος
ἄνθρωπος· λέει τόσα πράματα νόστιμα. Συνών. γ ο υ σ τ ὶ -
ζ ο ς. 2) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐς., τὸ ἀστεῖον, τὸ εὐτράπελον,
τὸ εὐχάριστον Νάξ. ('Απύρανθ.)

γουστέρα ἡ, σύνθηθ. γουδτέρα Πελοπν. ('Ανδρίτσ.
'Ανδρουσ. Κόκκιν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Μεσσην. Πυλ. Χατζ.)
γκουστέρα Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Εὐβ. ('Αγία 'Ανν.) 'Ηπ.
('Αγναντ. Δωδών. Καταρρ. Πλάκ. Πλατανοῦς. Πράμαντ.)
Θεσσ. (Βόλ. Μελιβ. Μοσχᾶτ. Πήλ. Πτελοπούλ. Φάρσαλ.)
Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πελοπν. (Βαλτεσιν.
Δυρράχ. Κόρινθ. Κυνουρ. Λακων. Νεάπ. Οἶν. Πιάν.) Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ. 'Ακρηναν. Εὐρυταν. Μαλεσ. Μύτικ. Φθιώτ.)—
Γ. Σουρῆ, Ρωμ. 310—Λεξ. Περίδ. Αἰν. Δημητρ. γκουδτέρα
Πελοπν. ('Αρκαδ.) γκουστιέρα Πελοπν. ('Ολυμπ. Μαντίν.)
γκουδτέρα Πελοπν. (Μαντίν.) γκουδτέρα Πελοπν. (Γορ-
τυν. Πιάν.) ἀγκουστέρα Εὐβ. ('Αγία 'Ανν. Αἰδηψ.) Θεσσ.
(Κακοπλεύρ. Σταγιάδ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγκ'στέρα Εὐβ.
(Στρόπον.) Θεσσ. ('Αλμυρ.) ἀγ'στέρα 'Αλόνν. Σκόπ. Στε-
ρελλ. ('Αμφ.) κουστέρα Β. 'Ηπ. ('Αργυρόκ. Δέλβιν. Δρό-
βιαν.) Μακεδ. (Σταυρ.) Πελοπν. (Μεσσην.) κ'στέρα Θεσσ.

(Καρδίτσ.) Θράκ. (Πύργ.) 'ουστέρα Θράκ. ('Αμόρ.) σκου-
τέρα Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) σκουντέρα Θεσσ.
(Μεσοχώρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. Τρίκκ.) Μακεδ. ('Αγιος
Νικόλ. Παρθεν.) Στερελλ. (Τριχων.) σκουντόρα Θεσσ.
(Πρόδρομ. Καρδίτσ.) φουστέρα Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)
φλουστέρα Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) μπουδτέρα Πελοπν.
(Βερεστ.) γκουστιέρα Μακεδ. ('Αρν.) γκλουστέρα Πελοπν.
('Αναβρ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) γουστέρια Πελοπν.
(Σκορτσιν.) γκουστέρια Θράκ. (Καβακλ. Μάλαρ.) γου-
στιέρα Μακεδ. (Χαλκιδ.) γαστέρα Σάμ. 'αστέρα Θράκ.
('Αδριανούπ. Σουφλ.) γκούστ'ρα 'Ηπ. (Παλάσ.) σκορτσέρα
Πελοπν. (Δίβρ. Κοντοβάζαιν.) γούστερας ὁ, 'Αντίπαξ. 'Ηπ.
Κέρκ. Μακεδ. (Καταφύγ.) Παξ. ἀγούστερας Κέρκ. (Κασσι-
όπ. Σιν.) γούστιρας Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Φωτειν.)
Μακεδ. (Γήλοφ. Κατάκαλ. Τριφύλλ.) γούστερος Πελοπν.
(Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Πυλ.) γούστιρος Σκόπ. γού-
στιρους Μακεδ. (Δίον) γκούστερας 'Ηπ. (Θεσπρωτ. Κού-
ρεντ. Μαργαρ.) Μακεδ. (Καταφύγ. Ριζώματ.) γκούδτερας
'Ηπ. ('Ιωάνν.) Μακεδ. (Βόιον) γκούστιρας (Βίτσ. 'Ιωάνν.
Κουκούλ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Σταγιάδ. Τσαρίτσ.) Μακεδ.
(Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ.
Κεφαλοχ. Κίτρ. Κοζ. Λόφ. Μοσχοπόταμ. Τρικοκκ. Τρι-
φύλλ.) γκούστ'ρας 'Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γκούστερος
'Ηπ. (Αὐλότοπ. Πάργ. Σούλ.) Πελοπν. (Λακεδ.) γκούστα-
ρας 'Ηπ. ('Αρτοπ.) Μακεδ. (Σιάτ.) γκούστιρας Μακεδ.
(Βλάστ. 'Εράτυρ. Κοζ.) γκούσταρος Μακεδ. (Βόιον)
γκούσταρους 'Ηπ. (Κόνιτσ.) γκούδταρους Μακεδ. (Καστορ.)
γκούστιταρους Μακεδ. (Βλάστ.) γκούσαρας 'Ηπ. (Χιμάρ.)
γκούσ'ρας 'Ηπ. (Δρυμᾶδ. Χιμάρ.) γκούστιρας 'Ηπ. (Δερ-
βίτσ. Σούλ.) Θεσσ. (Κρούβρ. Σουκαμν.) γκούστιρους 'Ηπ.
('Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ.) γκούστιρας 'Ηπ. γκούδταρους
'Ηπ. (Μελιγγ.) φούστερας Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)
φούστερος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γούστερας 'Αντίπαξ.
'Ερεικ. Κέρκ. (Αὐχιόν. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ. Ρόδ.)
'Οθων. Πάξ. βόστερας 'Αντίπαξ 'Ερεικ. Κέρκ. ('Αργυράδ.
Κάβ. Λευκίμμ. Σπαρτερ.) Μαθράκ. 'Οθων. Παξ.—Γ.Μαρ-
κορ., "Ορκος, 25 Κ. Θεοτόκ., Βιργ. Γεωργ. 64, 73—Λεξ.
Μπριγκ. μούστερας Κέρκ. (Σιναρᾶδ. Χλομ.) μπουδτερος
Πελοπν. (Βερεστ.) γουστερός Λεξ. Μπριγκ. γούστερος
Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. βοστερός Λεξ. Βάιγ. βόστερα ἡ, Κέρκ.
(Χλομ.) γνουστέρ' τό, 'Ηπ. (Αὐλότοπ. Μακεδ. (Ριζώματ.)
κουστέρ' 'Ηπ. (Δωδών.)

'Εκ τοῦ Σλαβ. *guster*=σαύρα. Βλ. G. Meyer, Neugr.
Stud. 2, 24. Παρὰ Σομ. καὶ ὁ τύπ. β ὁ σ τ ε ρ ο ς.

1) Τὸ ἐρπετὸν Σάυρα ἡ κοινὴ (*Lacerta communis*)
τῆς οἰκογ. τῶν Σαυριδῶν (*Sauridae*) σύνθηθ.: 'Σ τὸν τοῖχο
τοῦ κήπου εἶδα μιὰ γκουδτέρα καὶ μὲ φόβιδε Πελοπν.
('Αρκαδ.) 'Σ τὸ λόγγο μας εἶναι οὐλο γουστέρης Πελοπν.
(Γαργαλ.) 'Σ τὸ χωριό μου τὰ παιδιὰ κυνηγοῦνε πολὺ τίς
γκουδτιέρες Πελοπν. (Μαντίν.) Οἱ γουστέρης σκαρίζουνε
τώρα τὴν ἀνοιξη Πελοπν. (Παιδεμέν.) Τίς κουστέρης τσι
τρώει τοῦ φίδ' κὶ θρέφειτι Μακεδ. (Σταυρ.) 'Η γάττι μας
ἐπιασε μίνια γκουδτέρα κὶ τ'ν ἔφριρ 'ς τοῦ κριββάτ' μ' 'Ηπ.
(Πράμαντ.) Βγήκανε καὶ 'λιαζόντανε διατέρα οἱ μπουδτέ-
ρες Πελοπν. (Βερεστ.) Μιὰ ἄλλοτρη σκορτσέρα μπήκε 'ς τὸ
τράιστο καὶ μαγάρισε τὸ ψωμί (ἄλλοτρη=ἐλεεινὴ) Πελοπν.
(Δίβρ.) Δὲν ἔβλεπες πουθενὰ γῦρο οὔτε μιὰ γουστέρα νὰ
'λιάζεται πάνω σὲ βράχο 'ς τὸ γιὰλὸ Ν. 'Εστ. 21 (1937),
447. || Παροιμ. 'Ο φιδοφαγωμένος σκιάζεται κὶ ἀπὸ τῇ
γουστέρα (ὁ ἔχων ὑποστῇ τιμωρίαν ἢ βλάβην παρ' ἰσχυροῦ
τινος φοβεῖται καὶ τὸν ἀνίσχυρον) Πελοπν. (Τριφυλ.) | 'Ασμ.

